

Didžiojo Spalio garbei

10 mėnesių planas įvykdytas

Anykščių pieninės kolektyvas Spalio šventės sutinka pakiliai. Dešimt mėnesių pieno paruošų planas viršytas 5 procentais, o sviesto gamybos — 3 proc.

Ypač gerai pasidarbavo Pagirių pieno priėmimo punkto vedėjas Jonas Patumsis, kuris paruošų planą viršijo net 45 proc. Pieninės kolektyvas nutarė Spalio šventės sutikti su naujais gamybiniais laimėjimais. Darbuotojų tarpe išsivystė socialistinis lenktyniavimas. Anykščių pieninės darbininkas Jonas Pakaušis

kasdien darbo užduotį įvykdo 150 procentų. Labai gerai darbuojasi šoferis Ant. Paškevičius, kuris pervežimo planus visada viršija.

Verta pagirti Svėdasų pieno perdirbimo cecho šoferį Vytautą Zabarską. Jis spalinėmis dienomis ypač gerai vykdo darbo užduotis.

Anykščių pieno gamyklos darbuotojai prieš laiką įvykdė 10 mėnesių gamybos planą. Tai jų dovana Didžiajam Spaliui.

Br. AUDRONIS

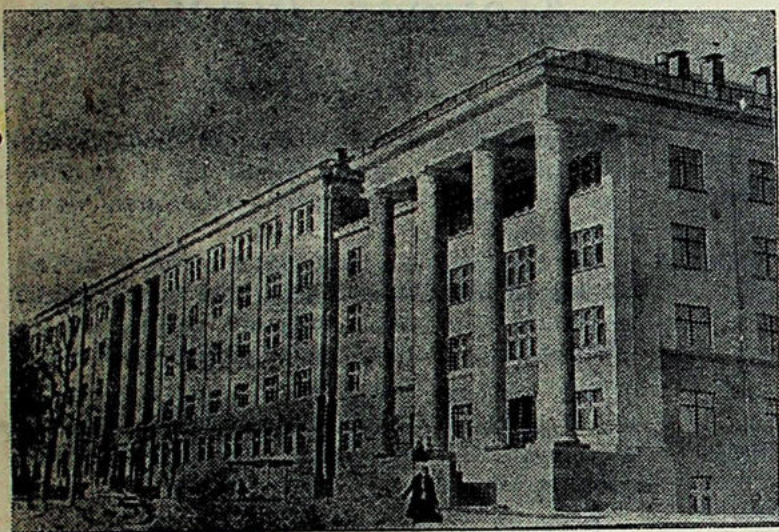
Kauno HES įvykdė metinį planą

Kauno HES įvykdė metinį elektros energijos gamybos planą. Dirbdama pilnu pajėgumu, per pusmetį hidroelektrinė davė liaudies ūkiui šimtus milijonų kilovatvalandžių elektros energijos.

Jos, kurios savikaina beveik du kartus mažesnė už planinę. Dėka to HES kolektyvas šiemet jau davė valstybei daugiau kaip pusantro milijono rublių viršumplaninių santaupų.

Sutikdami 43-iasias Spalio revoliucijos metines, energetikai įsipareigojo iki šios visaliaudinės šventės paruošti hidroelektrinę žiemai.

(ELTA).

Artėjant Didžiojo Spalio šventėms, Lietuvos besimokantis jaunimas gavo puikią dovaną: naujus pedagoginio instituto rūmus. Instituto patalpų plotas užima daugiau kaip pusantro hektaro. Čia yra sporto ir aktyvios salės, beveik 300 auditorijų, kabinetų, laboratorijų.

Nuotraukoje: naujieji pedagoginio instituto rūmai.

H. Paluševičiaus (ELTOS) nuotr.

Kullamoslos dar tyli

„Aušros“ kolūkis tęsė tik vieną kullamąją. Jei ji dirbtų pilnu apkrėvimu, ir tai darbo būtų 62 dienoms. Bet net ir ši vienintelė kullamoji iki šiol tyli. Kolūkiečiai pirmą kartą P. Strazdas ir brigadininkai yra tos nuomonės, kad su šiuo darbu skubėti neverta.

Kolūkyje laukų darbai jau eina prie pabaigos. Daug kolūkiečių tiesiog nebeteri nusišvėsti kokio nors darbo, o tuo tarpu sėklos neparuoštos, prėsluose pelės naikina derlių.

Visiškai aišku, kad net pradėję kullimą, aušriečiai ji viena kullamąją neįleisusiai uždels. Reikia tuojau pirkti antrą kullamąją, bet čia „taupoma“, net nepagalvojant, kad toks taupymas yra didžiulis nuostolis kolūkiui.

— Nėra žmonių, — teisingai „Jaros“ kolūkiečiai primena, — kai kolūkiečiai primena, kad laikyti prėsluose nekalta jaus nuostolį.

Ar teisingi drg. Kalpakovo žodžiai? Nel žmonių yra. Bulvės jau baigiamos kasti. Čukri-

nių runkelių kolūkis neturi sodinės. Ne žmonių, o rūpestingumo, šeimninkiškos pažūros i kolūkiečių triūsų išaugintą derlių trūksta.

„Naujo gyvenimo“ kolūkyje jėgai kullami, bet sėkla nepilama ir nevaloma. Čia net neatskiriami sėklinių sklypų jėgai. Kolūkiečiai agronomas Dubrava ir pirmninkas Kulieša laiko tokią tvarką normalia.

Javų kullimo negalima delsti nė dienos. Artimiausiu metu turi būti iškulti jėgai ir supiltos bei išvalytos sėklos. „Lenino keliu“, „Bolševiko“ ir kitų kolūkių pavyzdys rodo, kad, jei kolūkiečiai vadovai, brigadininkai mokamai organizuoja darbą, kullamoslos net karščiausiu rudens darbų metu nenutyla. Minėti kolūkiečiai ne tik sparčiai kulla, bet tuojau pat valo, atskirai supila sėklinių sklypų grūdus. Ir visur užtenka darbo rankų! Taigi kulti jėgas yra visos galimybės ir nė viena kullamoji neturi stovėti be darbo.

J. Minkelis
Žemės ūkio inspekcijos
vyr. agronomas

Visų šalių proletarai, vienykitės!

KOLEKTIVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DZD TARYBOS ORGANAS

1960 m.

spalio

30 d.

Sekmadienis

Nr. 88 (1175)

KAINA 15 KAP.

Eina nuo 1948 m.

Lauko darbai baigti

Ištuštėjo „Draugystės keliu“ kolūkiečių laukai. Nebegirdėti traktorių gaudimo, nebematyti besidarbuojančių žmonių.

Ruošdamiesi garbin gal sutikti Didžiojo Spalio šventės, kolūkiečiai baigė visus ūkinius lauko darbus.

Pirmieji nukasė bulves ir runkelius, suarė dirvas J. Jonelio vadovaujamos brigados kolūkiečiai. Sauniai pasidarbavo traktorininkai P. Baseckas, Vyt. Valečka, J. Strolia. Per dieną traktoriais jie suardavo po 5—6 hektarus dirvų.

Kolūkyje pradėjo gauti kullamoji „Neris“. Ją prižiūri mašinistas P. Valečka. Per dieną kolūkiečiai prikuilia po 7—8 tonas grūdų.

Kolūkiečiai jau iškūle grūdines kultūras nuo 175 hektarų. Iki Spalio švenčių kolūkiečiai pasiryžo iškulti du trečdalius javų.

B. Melėniskis

Techniką reikia remontuoti nieko nelaukiant

Baigiantis lauko darbams nemažas kiekis žemės ūkio technikos jau nebenaudojama. Šią techniką kuo greičiau būtina suvežti nuo laukų ir, parūpinus atsarginių detalių, pradėti remontuoti.

„Draugystės keliu“ kolūkis pirmasis rajone pradėjo remontą. Kolūkiečiai Savičiūnas Jonas ir Stukas Juozas jau atremontavo du kultivatorius. Gera dirba mechanizatoriai Jonas Strolia, Vladas ir Petras Valečkos. Jie jau baigia sutvarkyti antrą sėjimą.

— Toliau remontuosime likusį inventorių ir traktorius, — sako kolūkiečių mechanikas Br. Styra.

Ruošiasi technikos remontui „Svyturio“, „Tarybinio artojo“ ir kiti kolūkiečiai.

J. Zemaitės vardu, „Ateities“, „Keltas į komunizmą“ ir eilės kitų kolūkių laukuose dar teberūdyja sėjamosios, mirksta arklinės kertamosios. O joms sutvarkyti laiko nedaug tereikia.

Greitu laiku kolūkių laukuose baigsis rudėnės arimas. Nemaža dalis traktorių taip pat bus reikalingi remonto. Vien šių metų IV ketvirtyje bus remontuojami 74 traktoriai. Dalis jų bus remontuojami kolūkių dirbtuvėse. Taigi, vėlesniu laiku dirbtuvėse bus užimtos traktorių remonto.

Dabartinis kolūkių mechanizatorių uždavinys organizuoti technikos suvežimą iš laukų ir pradėti jos remontą.

A. MEDZIUS

Žemės ūkio inspekcijos vyr. inžinierius

Žmonės, būkite budrūs!

1943 metų rudens dieną gaisro pašvalstis pakilo virš Vyžuonų miško. Liepsnos Rokiškio rajono Millūnų, Šlapelių bei Lauciūnų kaimai. Juos padegė hitleriniai grobikai. Liepsnos užimas susimaišė su automatų šūvių taršėjimu. Pašistų baudžiamasis būrys ir lietuviškieji buržuaziniai nacionalistai žudė valstiečius, keršydami jiems už ryšius su tarybiniais partizanais.

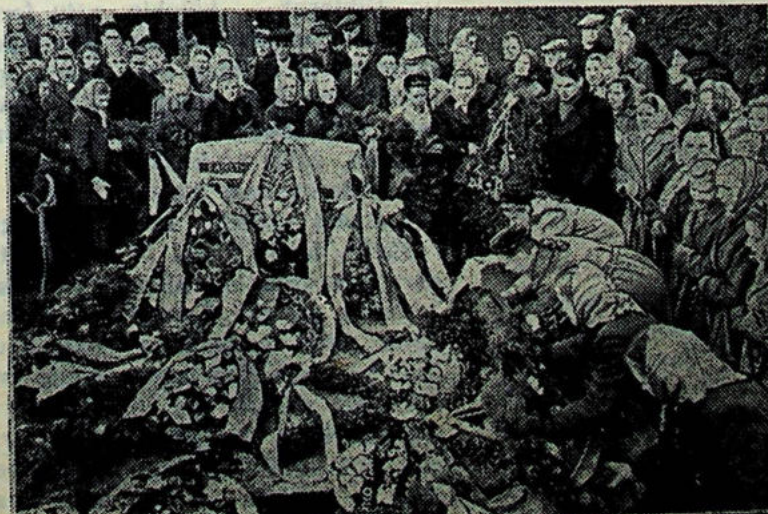
Išlikę šių kaimų gyventojai, kuriems pavyko prasiveržti pro fašistų kariuomenės linijas ir išsigelbėti nuo mirties, pabėgo į miškus, įstojo į Julijos Zemaitės vardo partizanų būrį. Liaudies keršytojai rūšiai atmokėjo už nekaltų žmonių žudynes: jie susprogdino 20 vokiečių karinių ešelonų, daugiau kaip dešimt ginklų sandėlių, sunaikino šimtus hitlerinų kūrų.

Neseniai į miško pievelę netoli sudegintų kaimų prie fašizmo aukų brolių kapų susirinko tūkstančiai žmonių, atvykusių iš visų Rokiškio rajono kolūkių, imonių bei mokyklų, iš kaimyninių rajonų, Vilniaus ir Kauno. Čia įvyko darbo žmonių mitingas trijų kaimų žuvusių gyventojų atminimui pagerbti.

Mitinge kalbėjo buvęs J. Zemaitės vardo partizanų būrio vadas A. Ragutis, tarybinio ūkio darbininkas A. Maksimovas, o taip pat Lietuvos KP Centro Komiteto skyriaus vedėjas A. Kairėlis, kuriam hitlerinės

okupacijos metais teko daugiau nepasikartotų dirbti pagrindinį darbą Millūnų, Šlapelių ir Rokiškio apskrityje, Lauciūnų kaimų tragedija.

Mitingo dalyviai atidengė paminklinį akmenį fašizmo aukoms, padėjo Adomaitis. Jie ragino prie jo ir brolių kapu susirinkusius būti budriais, kad niekuomet lių puokštės.

Nuotraukoje: Rokiškio rajono darbo žmonių atstovai ir svečiai padeda prie brolių kapų valnikus. H. Paluševičiaus (ELTOS) nuotr.

VLKJS 42-ąsias metines minint

NERAMIŲ ŠIRDŽIŲ KARTA

Ar užsuks i rajono įmonių gaudžiančius cechus, ar pavaikšios po kolūkių laukus ir gyvulininkystės fermas, — visur sutiksi jaunuolių ir merginų, kurių krūtines puošia kuklūs ženklai su V. I. Lenino atvaizdu. Ten, kur sunkiausia, kur reikia tvirtų rankų ir karštų širdžių, eina dirbti komjaunuoliai.

Stal buvo pablogėję reikalai „Pavasario“ kolūkio fermose. Pirminė komjaunimo organizacija pasiuntė dirbti 17 komjaunuolių ir jaunuolių. — Susitvarkysit? — paklausė juos susirinkime kolūkio pirmininkas K. Sautkulis.

— Taip, — vienbalsiai atsakė jaunosios entuziastės.

Ir jų rezultatai visus džiugina. Siemet melžėjos G. Urbonaitė, J. Bikišaitė ir kitos primelžė daugiau kaip po 2500 kilogramų pieno. Tai neblogi rodikliai.

Gerą pavyzdį parodė komjaunuolė J. Tamašauskaitė. Baigusi Troškūnų vidurinę mokyklą, ji dirbo Valdionių apylinkės tarybos sekretore. Jaunoji komjaunuolė negalėjo likti abejinga.

E. SIAUCIONAS, LLKJS rajono komiteto sekretorius

matydamas, kaip kolūkiečiai kovoja už septynmečio planų įgyvendinimą. J. Tamašauskaitė savu noru nuėjo dirbti į K. Staro vardo kolūkio fermą. Už gerą darbą ji apdovanota LLKJS CK Garbės raštu.

— Negaliu ir aš būti abejinga, kai aplink vyksta didžiuliai darbai, — kartą pareiškė „Vienybės“ kolūkio pirmininkui Vytautui Vyšniauskui S. Marcinkevičiūtė.

Ši kolūkietė irgi nuėjo dirbti į fermą. Jos pavyzdžiu pasekė penkios kaimyninio „Lėvoniškio“ kolūkio jaunuolės.

Daug kur komjaunuoliai rodo iniciatyvą, pirmauja darbe. Nėra tos dienos, kad lauko darbuose nedalyvautų „Gimtosios žemės“ kolūkio kolūkietės komjaunuolis B. Lapieginas.

Siemet jis išdirbo daugiau kaip 250 darbadieinių. Nuoširdžiai darbuojasi laukininkystėje „Žalgirio“ kolūkio komjaunuolė P. Talaikytė.

Didelį darbą atlieka įmonių pirminės komjaunimo organizacijos.

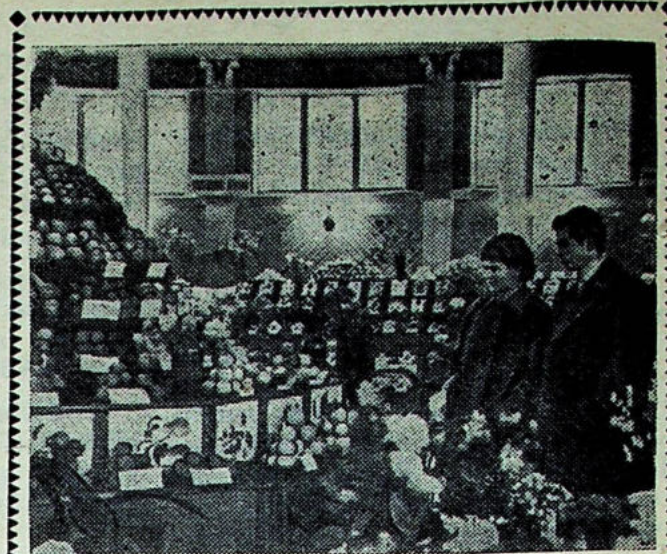
Atsakinguose darbo baruose dirba „Spartako“ veltinių fabriko komjaunuoliai. Jaunieji darbininkai nuolatos ieško būdų gamybos procesams tobulinti. Formavimo ceche susibūrė jaunų darbininkų grupė, kuri pasiryžo kovoti už komunistinio darbo brigados vardą. Komjaunuoliai užmezgė draugiškus ryšius su Latvijos TSR „Lambožifilts“ veltinių fabriko VLKJS nariais. Kol kas spartakiečiai, dalindamiesi darbo patyrimu, susirašinėja laiškais. Ateityje šių įmonių komjaunuoliai numato surengti draugiškus susitikimus.

Daug naujovių įgyvendina Anykščių plytinės komjaunuoliai. Jie

ir dirba iš širdies. Darbininkės — komjaunuolės R. Augustinaitė, T. Kubiliūtė ir kitos įvykdo net po pusantros išdirbio normos per pamainą.

Komjaunuoliai garsėja ne tik rajono įmonėse ir kolūkiuose. Partijos kvietimu su komjaunimo kėlialapiais apie 100 anykštėnų dirbo mūsų plačiosios Tarybinės Tėvynės statybose, Kazachstano stepėse. Štai siemet į Zanos d'Ark rajoną „Kuktinkulo“ tarybinę ūkį išvyko 10 rajono jaunuolių bei komjaunuolių. Visi jie pasižymėjo derliaus nuėmimo darbuose. Kai kurie iš jų, kaip komjaunuoliai A. Satkūnas, J. Kugys, R. Tamulevičius, teisėtai vadinami pirmūnais. Kazachstano stepėse šie draugai nuėmė derlių nuo šimtų hektarų.

Neveltui dalnuojama: „Komjaunuoliai — neramių širdžių karta“. Kupini nerimo ir ieškojimų, meilės socialistinei Tėvynei, dar ne vieną darbo pergalių puslapį komjaunuoliai įrašys į rajono ir Tarybų šalies septynmečio metraščių.

Vilniuje įvyko respublikos sodininkų suvažiavimas, kurio metu Jaunimo sode buvo atidaryta respublikinė vaisių apžiūra — paroda. Joje įvairiausių rūšių obuolius, kriaušes, vynuoges, vaisių-daržovių gaminius eksponavo dešimtys respublikos kolūkių, tarybinių ūkių, valstybinių medelynų, mokslo-tiriamosios įstaigos, mokyklos, maisto pramonės įmonės.

Nuotraukoje: parodos paviljone.

B. Bučelio (ELTOS) nuotr.

Motinos lūkesčiai išsipildė

Neapsakomu džiaugsmu suplazda žilagalvės motulės širdis, kai į jaių šeimos židinį susirenka visi iki vieno šeimos nariai, visi sveiki, vienas kito išsiilgę.

Gal būt, jei jie visada būtų kartu, to motina nė nepastebėtų. Tačiau kada visi šeimos nariai tesusirenka per metus vieną-du kartus, tai jau tokios dienos šeimoje tampa didžiausia švente.

Šit, atvažiavo Jonas iš tolimojo Donbaso. Jis ten dirba šachtininku. Antrasis sūnus Kazimieras atvyko iš Novagorodsko, kur darbuojasi linų apdirbimo fabrike.

Dovanos... Naujienos... Įspūdžiai...

Ne, ne dovanomis šiandien džiaugiasi motina. Ji džiūgauja ir didžiūojasi todėl, kad jos sūnūs susirado savo vietas gyvenime, kad ir Donbase ir kitur jie turi puikių draugų, kad jie gyvena darnioje tarybinių žmonių šeimoje.

Tamsios rudens sutemos apgaubia rudenėjantį kaimą. Iš fermų sugrįžta Stasė. Ji truputį pavargusi, bet linksma, nes sulaukė brolių atsilankant.

Nors už langų tamsus ir šaltas vakaras, tačiau prieš keliolika metų buvusių „andarininkų“ šeimoje jauku: ant stalo vaisės, groja radijas.

Ir džiugu motinai Leonorai Villenei, kad jos vaikai žvaliais komunistinės rytdienos kūrėjais išaugo.

F. SIAUCIULIS

P. Cvirkos vardo kolūkis

Darbas — jos kasdienybė

Nešdama glėbiams runkelių lapus, prie karvių triūšia juodaplaukė, jaunutė mergina.

Susipažįstame.

— Milda Meškauskaitė, — tvirtai paspaudžia ranką.

— Kodėl pasirinkote melžėjos darbą? — pasiteiraujame.

— Galvoju, kad fermoje daugiau galima nuveikti, dėl kolūkio, dėl kolūkiečių, — atsako Meškauskaitė.

Ir jina! darbuojasi tikrai nuoširdžiai. Prižiūrėti ir melžti 12 karvių nelengva. Ir anksti keltis reikia jai, ir poilsio dienų tenka atsisakyti.

Nors Milda fermoje naujokė, bet jos prižiūrimos karvės duoda pieno nemažiau, kaip kitų melžėjų. Per dieną jina iš kiekvienos karvės primelžia po 8—10 kilogramų pieno.

— Milda turi galimybių tapti pir-

mūne. Iš darbo matyti, — džiaugiasi fermos vedėjas Augustinas.

Nėra abejonės. Milda ir vidurinėje mokykloje buvo stropi abiturientė. Siemet, gavus brandos atestatą, ji nevarstė miesto įstaigų durų, ieškodama lengvesnio darbo. Nuėjo į kolūkio kontorą ir tiesiai pareiškė pirmininkui J. Geleževičiui:

— Girdėjau, melžėjų stinga. Aš dirbsiu.

Neveltui Milda Meškauskaitė nešioja garbingą VLKJS nario ženkluką.

Prabėgs metai, kiti. Kupina praktinių žinių, išaugusi ir sutvirtėjusi, Milda Meškauskaitė pravers Kauno politechnikos instituto duris. Tokia jos svajonė. O kol kas darbas kolūkio fermoje — jos kasdienybė.

J. PAJAUIS

„Bolševiko“ kolūkis

Kaip vykdote išpareigojimus?

KOL KAS PO ATVIRU DANGUMI

„Diktatų“ kolūkio karvutės prižiūtos senose plevose vis dažniau darosi tvartų link. Ganykloje, kaip sakoma, blusa pagausi, žolės nė kuokštelio. Retkarčiais melžėjos atveža glėbelį kitą runkelių lapų. O kai jų nėra, gyvuliai vėl plika kamsyną graužia. Laukai dabar tušti, dienomis galima būtų gyvulius paganyti, bet nakčiai jau į tvartus reikia juos uždaryti. Juk kasdien vis šalčiau ir šalčiau darosi, pirmosios šalnos pasirodė.

Visa bėda, kad kolūkio vadovai, ypač gal-

vijų fermos vedėjas F. Kaminskas, nepasirūpino tvartų paruošimu. Tiesiog nutarė visi neruošti senų tvartų. Mat, kolūkyje statoma tipinė karvidė ir iki spalio 1 dienos turėjo būti statyba baigta. Tuo tarpu statybos darbai visą rudenį beveik nevyko. Matė kolūkio vadovai ir tai, kad naujo tvarto siena išvirto, kad tarpkolūkinė statybos organizacija karvidės nepastatys, o vienok senų tvartų žiemai neruošė.

Fermos vedėjas F. Kaminskas mažai rūpinasi fermos reikalais, vis

laukia kažkokių nurodymų, pirmininko globos. Pasako pirmininkas daryti tą ir tą, daro, nepasako, tai ir lieka. Panašiai atsitiko su tvartų paruošimu.

O gyvuliai per naktis šala lauke, perpus mažiau primelžiama pieno. Kolūkis neįvykdė socialistinių išpareigojimų grafiko praeitą mėnesį, neįvykdys ir ši.

Dabar jau visi suprato, kad teks karves senose tvartuose laikyti. Bet į kurią tvartą beuželsi, visur tos pačios bėdos akis bado: pamatų klauri, stogai kaip

rėtis, lubos neužpiltos. Senos ędžios neremontuotos, aplūžę, o naujų arklių laikyti, o karvutėms niekas nesiruošia padaryti.

Antroje brigadoje yra neblogas tvartas. Jame trijų melžėjų karvės buvo laikomos. Ši-

— O ši grupė žvalgė žiūrėti, kaip grupė žvalgė žiūrėti. Ziemą ji bus matoma dar geriau...

met valdyba kažkodėl nutarė šiame tvarte arklius laikyti, o karvutėms, atseit, tegul žvalgėdes pro klaurus stogus skalčiuoja, astronomijos mokosi.

— Su arkliuku ir sklypą suari ir į turgų nuvažiuoji, o kas iš tų karvių? — kalba kai kurie kolūkiečiai.

Toms kalboms, matyt, pritaria ir kolūkio vadovai.

Kol kas likimo vallai laukuose palikti ir veršiai. Kur jie žiemos — nežinoma.

Kada gi, pagaliau, „Diktatų“ kolūkyje šeiminkiška bus rūpinamasi kolūkio gyvuliais?

C. BERCIONAS

KAZACHIJOS TSR. Elvyra Piliaum, baigusi vidurinę mokyklą, nutarė dirbti statybininke. Ji mokėsi specialiuose kursuose, įsigijo bokštinio krano mašinistės specialybę ir šiuo metu dirba Alma-Atos Liaudies ūkio tarybos ketvirtjoje mechanizacijos bazėje.

Vyresniosios sesers Elvyros pavyzdžiu pasekė ir jaunesnioji Viktorija. Su brandos atstatu rankose ji atėjo į tą pačią darbovietę. Sesuo išmokė ją specialybės.

Darbuojasi seserys gerai. Aktyviai dalyvauja įmonės visuomeniniame gyvenime. Viktorija mokosi Kazachijos universiteto neakivaizdiniame skyriuje, o Elvyra gilina žinias techninio ratelyje.

Nuotraukoje: seserys Elvyra ir Viktorija Piliaum.

P. Kudriašovo (TASS) nuotr.

ROKIŠKĖNŲ PASTABOS

Rokiškio rajono liaudies švietimo darbuotojai praėjusią savaitę apilankė kai kurias mūsų rajono mokyklas, patikrino, kaip vykdomi socialistiniai išpareigojimai ir padarė eilę pastabų mūsų rajono švietimo darbuotojams.

Rokiškietė gėrėjosi mūsų mokytojų atliktu darbu įgyvendinant visuotinę privalomą mokymą. „Iš tikrųjų, — sakė ji, — nėra nė vieno vaiko, kuris nelankytų mokyklos. Pas mus šiuo klausimu reikalai blogesni“.

Geral mokytojų kolektyvai padirbėjo tvarkydami mokyklų aplinką. Gražiai sutvarkytos geografinės aikštelės beveik visose mokyklose. Ypač gerai sveikams patiko Antallinos, Pauriškių, Bičionų pradinė, Gečionų septynmetės, Burbiškio ir Svėdasų vidurinių mokyklų aplinka. Taip pat jie domėjosi mūsų mokinių gamybinėmis brigadomis, kurios buvo sudarytos vasaros metu. Teigiamai buvo įvertintas mokyklų remonto darbas, atliktas mokytojų ir mokinių jėgomis.

NIKOLAJEVO SRITIS Baigusi vidurinę mokyklą komjauniole Jelena Zuravliova pradėjo dirbti Baštansko rajono Sevčenkos vardo kolūkio fermoje. Dirbdama ji uoliai mokėsi Novopoltavsko zootechnikumo neakivaizdiname skyriuje.

Dabar J. Zuravliova jau diplomuota zootechnikė. Jai patikėjo vadovavimą fermal, kurioje yra daugiau dviejų tūkstančių kiaulių ir penki tūkstančiai švelniavilnių avių.

Nuotraukoje: J. Zuravliova (kairėje) kalbasi su kiaulininkėmis T. Lebedj, M. Molčanova ir M. Stukalenko.

K. Dudčenko (TASS) nuotr.

Tačiau svečiai nepagalėjo ir kritinių pastabų. Vykdamas visuotinę privalomą apmokymą labai didelę svarbą turi tikslų mokinių apskaita. Svečiai stebėjosi, kad Troškūnų vidurinė mokyklą lankantieji privaromojo amžiaus visi vaikai nėra įtraukti į vaikų registracijos sąrašus. Registracijos sąrašuose daromi įvairūs braukymai. Taigi ir negalima pasakyti, ar visi vaikai lanko mokyklą. Daugelyje mokyklų, kaip Viešintų vidurinėje, Surdegio aštuonmetėje, Ažuozėrių septynmetėje, Bikūnų pradinėje ir kitose, nėra dokumentų, įrodančių, kad iš šių mokyklų išvykę mokiniai mokosi kitur. Priekaištų susilaikėme ir už tai, kad la-

bai daug baigusių VII klases jaunuolių toliau nesimoko. Dar maža mokyklų dalis pirmos klasės mokinius aprūpino vadovėliais ir rašomąja medžiaga, daug kur neduodami priešpriešai. Debelių vidurinėje ir kitose mokyklose neįrengti bufetai.

Daug kritinių pastabų svečiai pareiškė Ažuozėrių septynmetės mokyklos adresu. Mat, čia neįrengta geografinės aikštelės, trūksta bendros tvarkos.

Taip pat atsilankiusieji pažymėjo, kad komjaunimo ir pionierių organizacijų darbas gana apibėtas. Mokyklose nėra spalvų kampelių, jie neturi savo vėliavų. Nė vienoje mokykloje nėra gero internacionalinio kampelio.

Bibliotekų apžiūra

KNYGA — KIEKVIENAI ŠEIMAI

KAS NAUJA — SVEIKINTINA!

Kasdien į Anykščių rajoninę biblioteką ateina dešimtys skaitytojų. Gausūs knygų fondai patenkina įvairių profesijų žmonių reikalavimus. Sudaryti tvarkingi katalogai — vadoval padeda skaitytojams pasirinkti pageldaujamą literatūrą.

Biblioteka praktikuoja pažangų būdą — laisvą skaitytojų priėmimą prie knygų ir periodinių leidinių. Tai padeda skaitytojams arčiau susipažinti su naujausia literatūra, ugdo jų meninį skonį.

Gerą iniciatyvą parodė bibliotekos darbuotojos, organizuojamos

įmonėse, įstaigose ir kaimuose kilnojamosios bibliotekėles bei knygų išdavimo punktus. Iš jų gauna literatūrą daugiau kaip 300 skaitytojų.

Bibliotekos skaitykloje sistemingai rengiami stendai, skirti rašytojams, kurių metines pažymi darbo žmonės. Įdomi knygų parodėlė ir stendas buvo suruoštas A. Čechovui, ruošiamasi iškilmingai pažymėti 50-ąsias L. Tolstojaus mirties metines. Skaitykla operatyviai atsiliepia į dienos klausimus. Turiningas stendas, skirtas Tarybinės vyriausybės vadovo N. Chruščiovo veiklai SNO Generalinės Asamblėjos XV sesijoje. Įdomiai paruoštas „Anykščių rajono septynmetis“. Daug gerų dalykų numatyta atlikti skaityklos planuose.

BIBLIOTEKOS AKTYVAS — DIDELE PARAMA

Vis dėlto bibliotekos darbuotojos dar nepadarė visko, kad knyga pasiektų kiekvieno miesto gyventojų šeimą. Kodėl?

Valzdinė agitacija vystoma, tačiau su konkrecia vietine medžiaga ji nieko bendro neturi. Stenduose ir diagramose pasigendama gimtojo kolūkio, apylinkės septynmetės planų.

Nors pavalzdumo priemonės gaminamos, bet dažniausiai apsiribojama schemomis, diagramomis. Mokyklų dirbtuvės aprūpintos medžiagomis, tačiau jose stokoja darbo įrankių, tvarkos. Neužtikrinta darbo apsauga Latavėnų septynmetėje ir kitose mokyklose.

Rokiškėnų atsilankymas padėjo mums išsiaiškinti daug tokių trūkumų, kurių mes kartais nepastebime. Dviejų rajonų liaudies švietimo darbuotojų lenktyniavimas padeda gerinti mokyimo-auklėjimo darbą.

A. PUODŽIONAS, mokyklų inspektorius

Vienas atsakymas: mažas bibliotekos aktyvas.

Vedėja R. Klinašauskaitė turi gerų pavyzdžių, rodančių, kokią paramą gali suteikti bibliotekai aktyvistai. Stal „Anykščių šilėlio“ kolūkio kolūkietis R. Kulieša — dažnas bibliotekos lankytojas — kiekvieną kartą atsilima po keliasdešimt knygų. Literatūra jis aprūpina visus savo kaimynus — apie 40 žmonių. Nepatingi net iš Zoviškių atvažiuoti į biblioteką namų šeiminiškė A. Gallūnienė. Naujausiomis knygomis ji aprūpina aplinkinius gyventojus.

O kur daugiau tokių knygų propaguotojų? Bibliotekos darbuotojos pradeda išskaičiuoti miesto gyventojus, kurie knygomis aprūpina savo šeimos narius. Tai, žinoma, gerai. Bet kitaip ir negali būti. Negi bent keli vienos šeimos nariai vorele keliaus į biblioteką? Vienas parneša reikalingas knygas visiems, ir viskas. Tokių aktyvių knygų propaguotojų, kaip R. Kulie-

Alf. Briedžio eilėraščiai

ŠOKIS

Soka eglės ir pušys žalios
Pakelėj, retame pagirys.
Lyg jaunikiui paraudę berželiai
Lankstos šokio smarkaus sukury.

Vėjas, tas muzikantas rūstokas,
Nenutils telefono laiduos,
Kol kiekvienas berželis varioką
Paskutinį jam atduos.

Na, ir lankstos smagiai baltmarškiniai
Ir nejaučia dienos, nakties...
O paskui — vėpūtingais pusnynais
Ir eglės, ir pušaitės lydės.

Kai pavasario sraunūs upeliai
Į gimtinę gegužių atves,
Užsidės naują rūbą berželiai
Ir vestuvių puotą atšvės.

* * *

Niekada taip obelys nelinko
Po geltono rudens našta.
Niekada tiek daug vėdų laimingų
Neregėjau gimtame krašte.

Tokie aiškūs, tokie skambūs toliai, —
Juos ir žmogų permatal klaurai...
Ant šermukšnių supasi karoliai,
Guli kloniuos svarūs gintarai.

Sirdyje nelieka abejonių:
Zemė — gyvas lobis šulinys.
Nebetraukia ilgesys keliu
Į gegužio baltojo pusnis.

Daug mieliau pajusti valsių svorį.
Nei lengvumą žiedlapių švelnių...
Sito jausmo tas labiausiai nori,
Kas nešioja nuospaudas delnų!

ša ir A. Gallūnienė, Anykščių mieste biblioteka neturi. O kaip gerai būtų, kad jų atsirastų! Juk yra daug šeimų, mėgstančių literatūrą, bet dėl vieno ar kito priežasties, žmonės negali aplankyti bibliotekos, o knygų niekas jiems nepasiūlo.

Ne visos ir kilnojamosios bibliotekėlės atlieka savo paskirtį. Stal „Spartako“ veltinių fabrike darbininkai negauna naujausių grožinės, politinės ir techninės literatūros leidinių. Bibliotekos darbuotojos nepasiteirauja, kodėl taip yra.

SKAITYTOJĄ REIKIA AUKLETI

Seniai anykštėnai turėjo progos pabuvoti naujos vertingos knygos aptarime. Šiemet biblioteka suorganizavo tik tris literatūrinius vakarus ir tik viename iš jų buvo aptarta nauja knyga — „Girioje aidi šūviai“. Kitokia platesnė naujų knygų propaganda visuomenėje neįvesta.

Antrojo metų ketvirčio ataskaitoje įrašyta, kad buvo prarastas J. Račausko knygos „Ite missa est“ aptarimas. Rašoma: „Čia išliko daugybė ginčų, įrodinėjimų. Iš šios knygos aptarimo buvo galima ma-

tyti, kad ši knyga atnešė daug naudingos ir įdomios“. Pasirodo, jokio platesnio šios knygos aptarimo nebuvo. Susirinko bibliotekoje keletas skaitytojų, pasiginčijo, ir viskas. Bet jeigu jau toks įdomus buvo tas pokalbis, tai kodėl negalima buvo suruošti „Ite, missa est“ aptarimo, pavyzdžiui, kultūros namuose. Tai būtų davę naudos visuomenėi, būtų atliktas nemažas darbas skleidžiant antireliginę propagandą.

Šiemet išėjo daug brošiūrų, kuriose gyvais faktais parodoma buržuazinių nacionalistų ir dvasininkų tamsi veikla. Kodėl nesuorganizavus vakaro, kuriame būtų panagrinėti tie leidiniai?

Dažnai dėl vienos ar kitos naujos knygos skaitytojai turi įvairių nuomonių, jas pareiškia atėję į biblioteką. Padėti skaitytojams atskirti, kur grūdas, o kur esama pelų — bibliotekos pareiga. Taigi, reikia daugiau organizuoti knygų aptarimų.

VI. Atkočius
LLKJS rajono komiteto instruktorius,

St. Bilevičienė
Anykščių kultūros namų instruktorius,

Alf. Briedis
„K. d.“ koresp.

Pionierių draugystės vakaras

Tą vakarą Troškūnų vidurinės mokyklos mokiniai stoviniavo gatvėje, koridoriuje. Jie laukė atvykstant svečių — Anykščių 2-osios septynmetės mokyklos pionierių. Pagaliau svečiai į Troškūnų vidurinės mokyklos komjaunimo organizacijos suruoštą draugystės vakarą atvyko.

Juos pasveikino Troškūnų vidurinės mokyklos mokytoja A. Karaliūtė.

Anykštėnai mūsų pionierių draugovei paliko gražią žydinčią chrizantemą, kaip negestančios draugystės simbolį, pionieriams įteikė atvirukus, o troškūnietėms — kuklias dovanėles.

Įdomi buvo jungtinė meninė programa. Čia

mokiniai gražiais šokiais, dainomis, muzika patraukė žiūrovų dėmesį. Programa atlikta lietuvių ir rusų kalbomis.

Po troškūnietėlių moksleivių surengtos arbatėlės, svečiai išvyko, palikdami mūsų mažesniems daug draugiškų prisiminimų. Netolimoj ateity ir mūsų pionieriai nuvyks į Anykščių 2-ąją septynmetę mokyklą.

Taip užsimezgė draugiški ryšiai tarp dviejų mokyklų.

M. VAITKEVICIOTĖ
Troškūnų vidurinės mokyklos mokytoja

MOKAMAS DIVIDENDAS

Nuo 1960 metų balandžio mėn. 1 d. kooperatyvai pradėjo mokėti nariams dividendą už 1959 metus. Daug kooperatyvo narių jau atsiėmė priklausomas sumas, tačiau yra ir tokių, kurie iki šiol kažko laukia. Šlals metais kooperatyvai išmoka nariams iš 1959 metų pelno 20 proc. pajaus įnašo dydžio dividendą. Jei kooperatyvo narys yra įmokėjęs pilną pajų įnašą — 100 rub. — tai jis gauna 20 rub., o jei įmokėjo mažiau kaip 100 rub., pav., 67 rub., tai jis gauna 13,40 rub. ir t. t. Bet jei kooperatyvo narys kokių nors būdu įmokėjo, pav., 127 rub., tai dividendas mokamas ne už 127, bet tik už 100 rub. Permokėtą pajų įnašų sumą gali-

ma bet kurio metu atsiimti iš kooperatyvo.

Šiuo metu neatsilimtas dividendas Anykščių vartotojų kooperatyve sudaro 60.072, Svėdasų — 11.690, Troškūnų — 37.658 rub. sumą.

Balgiasi 1960 metais. Kooperatyvo nariai, kurie dar neatsilėmė dividendą, turi atvykti į kooperatyvų kontorą ir pasiimti jiems priklausančius pinigus.

Be to, yra daug kooperatyvo narių, kurie dar nepilnai sumokėjo pajų įnašus. Tokiems kooperatyvo nariams dividendas, pagal įgaliotinių susirinkimo nutarimą, tiesiog priskaitomas prie jų pajų įnašų sumos.

Lietuopsąjungos valdyba spalio ir lapkričio mėnesiais skelbia gyven-

tojų kooperavimo ir pajų įnašų rinkimo vą. Per šiuos du mėnesius visi kooperatyvo nariai, kurie dar yra įsiskolinę kooperatyvams, tai yra nepilnai sumokėję pajų įnašus, privalo sumokėti. Labai daug gyventojų yra ne kooperatyvo nariais, Reikia, kad naujų narių kooperavimo ir pajų įnašų rinkimo vąjais metu dauguma gyventojų įstotų į kooperatyvą nariais. Kooperatyvo nariai naudoja pirmenybės teisę įsigydamai prekes, statybines medžiagas, pirkdami prekes kreditan.

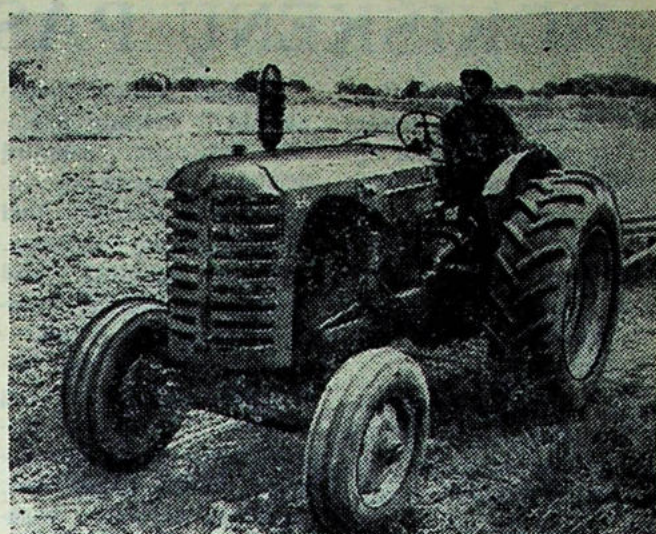
Naujų narių priėmimą ir pajų įnašų rinkimą vykdo ir parduotuvių darbuotojai. Todėl kiekvienas, norintis tap-

ti kooperatyvo nariu, gali kreiptis į savo apylinkėje esančią parduotuvę.

Mes kviečiame kooperatyvo narius, įgaliotinius, parduotuvių priežiūros komisijų narius, revizijų komisijų narius, komjaunuolius, profsąjunginį aktyvą, įstaigų vadovus, kolūkių valdybų, apylinkių tarybų darbuotojus aktyviai padėti kooperuoti naujus narius ir rinkti pajų įnašus.

V. TYLA

Raikoopsąjungos
instruktorius-revizorius

GVINEJOS RESPUBLIKA. Ariami valstybinės fermos laukai Kankano miesto apylinkėse.
Men Sianj-cuanio (Sinchua) nuotr.

Amerikos samokslas prieš Kubą

Kolonizatorių samokslas prieš laisvę mylinčią Kubą liaudį dabar įgavo ypatingą pobūdį. Kaip pareiškė šiomis dienomis Kubos užsienio reikalų ministras R. Roa, bet kurio momentu laukiama, kad „į Kubą įsibraus ginkluotosios pajėgos, kurių bazės yra Gvatemaloje ir kurios gauna pagalbą iš Jungtinių Amerikos Valstijų“.

Nedidelę Lotynų Amerikos Gvatemalos valstybę, kurios demokratine vyriausybę Amerikos monopolijos nuvertė prieš keletą metų, Jungtinės Valstijos dabar paverčia trampinu agresijai prieš Kubą. Šios šalies teritorijoje rado prieglobstį buvusio Kubos diktatoriaus Batistos šalininkų gaujos. Į Gvatemalą slunčiami Amerikos karo lėktuvai, kurie įtraukiami į revoliucinės Kubos priešginkluotąsias pajėgas. JAV paskelbė ekonominę Kubos blokadą.

Amerikos imperialistai nirsta, kad stiprėja Kubos nacionalinė nepriklausomybė ir žlunga JAV mėginimai paralyzuoti Kubos ekonomiką, dezorganizuoti jos

užsienio prekybą. Bet Kubą, kaip šiomis dienomis pažymėjo Kubos prekybos ministras, dabar „nėra prižiūrima prie Amerikos monopolijų rinkos“. Ji susirado bliculų socialistinėse šalyse.

Tai, kad Vašingtonas ruošia agresiją prieš Kubą, demaskuoja amerikinius kolonizatorius, rodo, kad jie iš tikrųjų yra tautų laisvės smaigalys. Pavojaus ir neatsakinga, kaip ją pavadino laikraštis „Niujork post“, JAV politika prieš revoliucinę Kubą sukėlė masinius protestus Lotynų Amerikoje, kurios tautos solidarios su Kubą.

Redaktorius
St. VINCIONAS

Respublikinė taikos šalininkų konferencija

„Taikos neprašoma, taika iškovojama!“ — su tokiu šūkiu vyko Vilniuje trečioji respublikinė taikos šalininkų konferencija. Susirinkę iš visos Lietuvos, darbo žmonių atstovai aptarė klausimą „Tarybinių žmonių kova už taiką bei nusiginklavimą ir respublikinio taikos gynimo komiteto veiklą“.

Pranešimą padarė respublikinio taikos gynimo komiteto pirmininkas, Lietuvos liaudies poetas T. Tilvytis. Jis pažymėjo, kad mūsų galinga tarybinė valstybė, žengdama viso pasaulio taikos jėgų judėjimo prieš karą, už nusiginklavimą, už tautų draugystę priešakyje, siekia, kad visa žmonija žvelgtų į šviesią ateitį, nebijodama savo rytojaus. Tai ji dar kartą akivaizdžiai parodė SNO Generalinės Asamblėjos XV sesijoje, kurioje tarybinės delegacijos vadovas

draugas Chruščiovas su jam būdinga išmintimi, energija ir ryžtingumu iškėlė klausimus, kurie įkvepia visus pasaulio dorus žmones.

Konferencijos dalyviai savo pasisakymuose ir priimtoje rezoliucijoje vieninai pritarė draugo N. Chruščiovo vadovaujamoms Tarybų Sąjungos delegacijos veiklai SNO Generalinės Asamblėjos sesijoje ir nubrėžė artimiausius respublikos taikos šalininkų uždavinius.

Konferencija išrinko naujos sudėties respublikinį taikos gynimo komitetą. Komiteto prezidiumo pirmininku išrinktas Lietuvos TSR liaudies poetas T. Tilvytis, pavaduotoju — Lietuvos Respublikinės profsąjungų tarybos pirmininkas, Socialistinio Darbo Dėvyris P. Dobrovolskis, sekretoriais — Lietuvos LKJS CK sekretorius V. Morkūnas ir respublikos Politinių ir mokslinių žinių sklaidimo draugijos atsakingasis sekretorius G. Žaliukas.

Turistinis žygis

Neseniai mes, Viešintų vidurinės mokyklos moksleiviai suruošėme turistinį žygį. Iš ryto dviračiais pasukome Surdegio link. Surdegyje aplankėme mokyklą, apžiūrėjome sviesto gamybos įmonę. Iš ten pasukome į Subačių, kur pas vietos gyventojus rinkome senienas, užrašinėjome dainas, pasakas bei padavimus. Pravažiavę II-ąją Subačių, pasukome į Panevėžio rajono Gelažių vidurinę mokyklą. Gelažiečiai mūsų laukė ir sutiko labai draugiškai. Gelažių vidurinės mokyklos turistų kraštotyrininkų vadovas mums parodė, ką nuveikė per dvejus metus šios mokyklos kraštotyrininkai.

E. ZOKAS

Viešintų vidurinės mokyklos mokinys

Didžiausia žmogaus svajonė — taika

Su nepaprastu pakilimu ir susidomėjimu tarybiniai žmonės, visa pažangioji pasaulio visuomenė sutiko nenuilstančio kovotojo už taiką, tautų draugystės gynėjo draugo N. Chruščiovo kalbą daugiataukstančiame Maskvos darbo žmonių mitinge. Ši kalba tai buvo ataskaita tarybiniai laudžiai apie Tarybų Sąjungos delegacijos SNO Generalinės Asamblėjos XV sesijos veiklą.

Mitinguose ir susirinkimuose, spaudoje ir per radiją darbininkai, tarnautojai, mokslo ir kultūros darbuotojai, kolūkinio kaimo žemdirbiai — visi šalies darbo žmonės savo pasisakymuose karštai pritarė išmintingai mūsų partijos ir vyriausybės politikai, Tarybų Sąjungos delegacijos ir jos vadovo draugo N. Chruščiovo veiklai SNO Generalinės Asamblėjos XV sesijoje.

— Mes, Tarybų Lietu-

vos mokslininkai, — rašo „Tiesoje“ Vilniaus Valstybinio V. Kapšuko vardo universiteto rektorius, fizikos-matematikos mokslų daktaras J. Kubilius, — iš visos širdies pritardami TSKP ir Tarybinės vyriausybės pastangoms išaugoti taiką, nepagallėsime jėgų naujoms mokslo viršūnėms užkariauti. Šiam žygiui mus įkvepia didžiojo taikos vėlavininko draugo N. Chruščiovo pavyzdys.

Su pasididžlavimu apie tai, kad mūsų šalis yra žmonijos kovos už taiką priešakyje, kalba jaunas Vilniaus šilfavimo staklių gamyklos darbininkas P. Ambrasas. Istorinės mūsų vyriausybės vadovo kalbos SNO Generalinės Asamblėjos sesijoje, sako jis, dar kartą įrodė, kad Tarybų šalis ne žodžiais, o darbais kovoja už taiką, visuotinį nusiginklavimą, branduolinio ginklo uždraudimą. Ir nėra pasaulyje

KINIJOS LIAUDIES RESPUBLIKA. Naujas gyvenamasis namas rytiniame Pekino priemiestyje.
Chuan-Czin-de (Sinchua) nuotr.)

Nuoširdžiai užjaučiame Androniško veterinarijos punkto vedėją

PLERPA VYTAUTĄ, mirus jo tėveliui.
T. Paškevičienė ir A. Bagdonaitė

Anykščių rajono veterinarijos darbuotojai nuoširdžiai užjaučia Androniško veter. punkto vedėją PLERPA VYTAUTĄ, jo mylimam tėvui mirus.

Kino teatre
„PERGALE“

lapkričio 1-2 d.d.
žiūrėkite kino
filmą

„Vaikai iš
Kanoniersko“